

2022 m. kovo 3 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (*First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)*) (Jungtinė Karalystė) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) NB, AB / *Secretary of State for the Home Department*

(Byla C-349/20) ⁽¹⁾

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendra prieglobsčio ir imigracijos politika – Trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų reikalavimai – Direktyva 2004/83/EB – 12 straipsnis – Pabėgėlio statuso nesuteikimas – Jungtinių Tautų pagalbos ir darbų agentūros Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose (UNRWA) įregistruotas iš Palestinos kilęs asmuo be pilietybės – Sąlygos, kad būtų galima „ipso facto“ pasinaudoti Direktyvoje 2004/83/EB numatytomis lengvatomis – UNRWA apsaugos ar paramos nutūkimas*)

(2022/C 171/11)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantai: NB, AB

Atsakovas apeliaciniame procese: *Secretary of State for the Home Department*

dalyvaujant: *United Nations High Commissioner for Refugees (UK)*

Rezoliucinė dalis

- 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos 2004/83/EB dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo pabėgėliams ar asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio būtiniausių standartų 12 straipsnio 1 dalies a punkto antras sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad siekiant nustatyti, ar Jungtinių Tautų pagalbos ir darbų agentūros Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose (UNRWA) teikiamos apsaugos ar paramos teikimas nutrūko, todėl asmuo gali ipso facto siekti gauti „pabėgėlio statusą“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, reikia, atliekant individualų vertinimą, atsižvelgti į reikšmingas aplinkybes, kaip antai susiklosčiusias ne tik tuo metu, kai šis asmuo išvyksta iš UNRWA veiklos teritorijos, bet ir tuo metu, kai kompetentingos administracinės institucijos nagrinėja prašymą suteikti pabėgėlio statusą arba atitinkamos teisminės institucijos priima sprendimą dėl skundo, pateikto dėl sprendimo atmeti prašymą suteikti tokį statusą.
- Direktyvos 2004/83 12 straipsnio 1 dalies a punkto antras sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad atlikdama analizę, skirtą nustatyti, ar nutrūko Jungtinių Tautų pagalbos ir darbų agentūros Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose (UNRWA) teikiama apsauga ar parama, todėl atitinkamas asmuo gali ipso facto siekti gauti „pabėgėlio statusą“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, jeigu įrodo, kad buvo priverstas išvykti iš UNRWA veiklos teritorijos dėl priežasčių, kurių negali kontroliuoti ir kurios nepriklauso nuo jo valios, valstybė narė, jei mano, kad tas asmuo dabar gali grįžti į tą teritorijoje ir joje pasinaudoti šia apsauga ar parama, turi įrodyti, kad taip ir yra.
- Direktyvos 2004/83 12 straipsnio 1 dalies a punkto antras sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad siekiant nustatyti, ar Jungtinių Tautų pagalbos ir darbų agentūros Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose (UNRWA) apsauga ar parama nutrūko, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, todėl tarptautinės apsaugos paprašęs asmuo buvo priverstas išvykti iš šios agentūros veiklos teritorijos, nebūtina įrodyti, kad UNRWA arba valstybė, kurios teritorijoje ji veikia, ketino savo veiksmais ar neveikimu sukelti žalą šiam asmeniui arba neteikti paramos. Taikant šią nuostatą pakanka įrodyti, kad UNRWA parama ar apsauga iš tikrųjų nutrūko dėl bet kokios priežasties, todėl ši agentūra dėl objektyvių priežasčių arba priežasčių, susijusių su to asmens individualia padėtimi, nebepali jam užtikrinti tokių gyvenimo sąlygų, kurios atitiktų tai agentūrai pavestą misiją.

4. Direktyvos 2004/83 12 straipsnio 1 dalies a punkto antras sakinys, siejamas su 1951 m. liepos 28 d. Ženevoje pasirašytos Konvencijos dėl pabėgėlių statuso 1 straipsnio D skirsniu, turi būti aiškinamas taip, kad vertinant sąlygas, reikalingas siekiant patikrinti, ar Jungtinių Tautų pagalbos ir darbų agentūros Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose (UNRWA) apsauga ar parama nutrūko, todėl asmuo gali ipso facto siekti gauti „pabėgėlio statusą“, kaip tai suprantama pagal šią Direktyvos 2004/83 nuostatą, turi būti atsižvelgta į pilietinės visuomenės subjektų, kaip antai nevyriausybinį organizacijų, šiam asmeniui teikiamą paramą, jeigu UNRWA su šiais subjektais palaiko oficialius bendradarbiavimo santykius, kurie yra pastovūs ir kuriems esant jie padeda UNRWA vykdyti savo įgaliojimus.

(¹) OL C 62, 2021 2 22.

2022 m. kovo 3 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (*Juzgado Contencioso Administrativo nº 1 de Pontevedra* (Ispanija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) UN/*Subdelegación del Gobierno en Pontevedra*

(Byla C-409/20) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė – Direktyva 2008/115/EB – Bendri standartai ir tvarka, taikomi valstybėse narėse grąžinant neteisėtai šalyje esančius trečiųjų šalių piliečius – 6 straipsnio 1 dalis ir 8 straipsnio 1 dalis – Nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias neteisėto buvimo šalyje atveju skiriama bauda kartu nustatant prievolę išvykti iš šalies teritorijos – Galimybė įteisinti buvimą šalyje per nustatytą terminą – 7 straipsnio 1 ir 2 dalys – Laikotarpis savanoriškai išvykti)

(2022/C 171/12)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado Contencioso Administrativo nº 1 de Pontevedra

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: UN

Atsakovas: *Subdelegación del Gobierno en Pontevedra*

Rezoliucinė dalis

2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse, būtent jos 6 straipsnio 1 dalis ir 8 straipsnio 1 dalis, siejamos su 6 straipsnio 4 dalimi ir 7 straipsnio 1 ir 2 dalimis, turi būti aiškinama taip, kad ja nedraudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, pagal kurias, nesant sunkinančių aplinkybių, už neteisėtą trečiosios šalies piliečio buvimą šios valstybės narės teritorijoje pirmiausia skiriama bauda kartu nustatant prievolę išvykti iš tos valstybės narės teritorijos per nustatytą laikotarpį, nebent iki šio laikotarpio pabaigos bus įteisintas šio piliečio buvimas šalyje, o vėliau, jeigu tas pilietis to nepadaro, priimamas sprendimas privalomai išsiųsti jį iš šalies, su sąlyga, kad minėtas laikotarpis nustatytas pagal šios direktyvos 7 straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimus.

(¹) OL C 53, 2021 2 15.